

landsche Zaken benoemd, ging daardoor over tot een staat des levens, waarmede het curatorschap eener Universiteit niet wel samengaat. Toch weet ik, dat hij, die zoolang met zijne groote gaven ons vrije hooger onderwijs heeft gediend, ook thans daaraan zijn trouwe zorg blijft wijden, voor zoover het hooge ambt, door hem bekleed, dat veroorlooft. Wij, van onzen kant, vergeten hem niet, noch den arbeid voor onze hoogeschool gedurende zooveel jaren verricht.

Onze president-curator Ds. B. van Schelven, die als Curator aan de beurt was van aftreden, werd door Directeuren op nieuw benoemd. Behoef ik het nog uit te spreken, hoezeer het ons verblijdt, dat Ds. van Schelven, bij zooveel arbeid als dag aan dag hem wacht, zijne gaven van hoofd en hart steeds onverminderd ook verder aan de Vrije Universiteit ten goede wil doen komen? Moge, waar de jaren klimmen, terwijl de arbeid niet vermindert, de ervaring van Gods trouwen bijstand in ruime mate zijn deel zijn.

Van harte bidden wij dat onzen Curator, Dr. Monnik, thans door ernstige ziekte aangegrepen, herstel gegeven worde, opdat onze Universiteit nog jaren lang zijne goede zorgen moge genieten.

Mr. C. Pijnacker Hordijk, aan wiens nagedachtenis ik thans een woord uit mijn hart wil wijden, behoorde wel niet tot ons corpus academicum, maar stond toch als Voorzitter van de „Commissie van toezicht op de bijzondere leerstoelen en de bijzondere Universiteiten” tot onze hoogeschool in nauwe betrekking. Hij, die zelf aan twee Universiteiten hoogleeraar was geweest en sedert 1902 Curator was van de Rijksuniversiteit te Leiden, die zelf voortdurend in wetenschappelijke studie nog